

melsen for at være overflødig, og den kan da let foranledige, at Mange, der ikke kende en saadan Lovbestemmelse, komme til at give en Stat af 2 Rd. til Statskassen; skal Præsten derimod ikke som hidtil give en saadan Fortegnelse, saa indseer jeg ikke, paa hvad Maade Anmeldelserne skulle controlleres. Jeg troer ogsaa, at der i Begyndelsen af Forslagets andet Punktum efter „Forsældre og Bærger“ burde have været tilføjet „Huusbond eller Børemester“, thi skjøndt der er mange Exempler paa, at et Børn kan have baade Forsældre og Bærger, er der ogsaa mange Børn, som ingen af Delene have, og hvem skal i saadanne Tilfælde gjøre Anmeldelsen? Jeg kan saaledes ikke stemme for Forslaget, men skal dog ikke videre motivere min Afstemning, førend jeg hører, om Nogen er af en anden Mening eller kan give bedre Oplysninger.

S. Sage: Jeg skal villig erkjende, at den ærede Rigsdagsmand for Holbek Amts 2den Valgkreds (Tscherning) ikke blot har Fortjeneste deri, at han søger at lette Skattebyrden for Befolkningen, men ogsaa har havt en stor Fortjeneste med Hensyn til vor hele militaire Udvikling, vor Børnepligtslov, Hærplanen, og hvad dermed staaer i Forbindelse. Idet jeg imidlertid anerkjender dette, kan jeg dog ikke følge ham i hvad han her har foreslaaet; det er ingenlunde en Realitet, hvorom der her er Spørgsmaal, han opnaaer ikke det Formaal, han stiller sig, han kan ikke gennemføre den Tanke, han søger at forfægte. Han siger vel: det er lidet fyldestgjørende for mig her at opstille Forslaget og dermed at lade det falde; nei, det er ikke lidet fyldestgjørende; thi videre end hertil kan han ikke komme. Han har lagt sine Anskuelser for Dagen, Forsamlingen har fulgt ham, den har tilfulde anerkjendt, at det, han her har foreslaaet, er rigtigt; dette hører Ministeriet gennem dets Repræsentant her, og det er derfor naturligt, at de Ord, her ere faldne, ikke ere spildte, men deraf følger ikke, at man skal opstille en Forordning, som er uigennemførlig. Jeg tør ogsaa troe, at Forsamlingen vil have følt, at den ærede Rigsdagsmand i Virkeligheden har anerkjendt, at det, jeg tillod mig at paaftaae, var uimodsig-

ligt, idet han aldeles ikke har bestridt selve det Udgangspunkt, hvorfra jeg tog Sagen, nemlig, at vi ikke her bør tage Bestemmelser, som vi ikke kunne gennemføre. Hvorfor kunne vi ikke gennemføre dem — vi have jo den ærede Justitsminister som ansvarlig? Ja, det er ganske vist, at vi have ham, men det er ikke ham, der tager Bestemmelse om Hærplanen, det er ikke ham, der hvergang bestemmer, hvor mange Mand der skulle indkaldes. Vil det da være ret, om den ærede Rigsdagsmand vilde drage ham frem for Kongerigets Rigsret og sige: nu gjøre vi Dig ansvarlig for det, hvorover Du ikke er Herre? Og vilde Kongerigets Rigsret dømme ham for at have undladt at bekæmpe det, han ikke var istand til at bekæmpe, fordi han har undladt at overholde en Lov, som den ærede Rigsdagsmand selv erkjender, at han ikke er istand til at overholde, fordi der er en højere Magt, der bestemmer over denne Sag? Jeg tillod mig at sige: vi skulle ikke være altfor rundhaandede med at tage Magten fra Monarchiet. Det er stærkt, siger den ærede Rigsdagsmand; ja vist er det stærkt! Jeg har ikke gjort nogen Erfaring om, at dets constitutionelle Myndighed — og det er den, som her er Tale om — er stærk, og det er den, vi fornemmelig skulde sætte Priis paa, naar vi sætte Priis paa Kongerigets constitutionelle Myndighed. Nei, den er ikke stærk; den ærede Rigsdagsmand har selv tillegemed mig siddet i den Forsamling, der skulde give Love for og tage Beslutninger om fælles Anliggender, og han har seet, at vi daglig have stridt blot for at faae det til at tage Beslutning tilstrækkelige Antal. See, det er ikke nogen stærk Stilling, det er ikke Noget, der opfordrer os til hyderligere at svække Stillingen. Den ærede Rigsdagsmand maa tillade mig at sige, at selv med al hans Erkjendelse af, at denne Lovparagraph Intet betyder, at den er afmægtig overfor en Lov for Monarchiet, har han dog her indbragt et saare farligt Princip. Tænk dem en Borger staaende med denne Lov med den af den ærede Rigsdagsmand redigerede Paragraph i Haanden, fordrende, at hans Ret skal overholdes, hvorledes skal han, naar han ikke har fulgt den ærede Rigsdagsmands Tale her, forstaae, at denne Lov Intet har at betyde, at der er en anden Myndighed, som kan stryge